

Oğuz Yazıcı

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

20.06.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşığın Ahı

Sonbaharda dökülen sararmış bir yaprağım.
Yaşayan bir ölüyüm, yalnızlıklar toprağım.

Bir yanımda yalnızlık, bir yanımda acı var.
Bu ciğer yangınının nerede ilacı var?

Bir tek sana muhtaçken, seni isterken yürek,
Çaresizlik denilen bela bu olsa gerek.

İlmik ilmik boynumda düğümlenirken canım
Neden hala sızlıyor, kan ağlıyor sol yanım?

Bu sevda meşakkatli, bu hasretler çok ağır.
Ne senin gözlerin kör, ne de kulağın sağır.

Bunca yılın ardından sana geldim diyorum.
Duymuyorsun sesimi, ölüme gidiyorum.

Ne bu özlem tükenir, ne de bu sevda biter.
Bir yıldız kadar uzak ışığım olsun yeter.

Ayaklarım yürür mü basmadan izlerine?
Gözlerim nasıl yaşar değmeden gözlerine?

Kulağımdan gider mi içimi yakan sesin?
Kokmaz mı buram buram o gül rengi nefesin?

Bu dünya bana küçük, bu dünya bana çok dar.
Vicdanın yüreğinde kaldıysa zerre kadar,

Üzme artık seveni, dökülmesin bu yaşlar.
Artık kalp kırılmasın, bahara dönsün kışlar.

Hangi kul bir şey diler bu kadar, ilahından?
Hangi ah ağırdır ki bir aşığın ahından?

(06.06.2012)

Oğuz Yazıcı

Bir Nefes Mutluluk

Martılar uçuşur bu sahillerde,
Söylerler denizin şarkılarını.
Mehtap her gece bu sesi dinler de
Geçmişe uğurlar eski yarını.

Feryatlar yükselir pembe düşlerden,
Siyaha boyanır beyaz bulutlar.
Kahkahaların hapsoldüğü yerden
Tebessüm etmeye hasret umutlar.

Fırtınalar kopar karşı dağlarda.
Nefesi ruhuma dokunmaz olur.
Yaşanır en hazin elvedalar da
Ölümsüz şiirler okunmaz olur.

Ömür perde perde kaybolur gider.
Kar yağar umudun yapraklarına.
Bir nefes mutluluk, gerisi keder...
Ardından hiçbir şey kalmaz yarına.

(30.10.1997)

Oğuz Yazıcı

Bir Tutam Sensizlik

Bir tutam sensizlik, biraz da hüzün
Her gece yarısı sadık dostlarım.
Siyaha boyanmış pembe bir düşün
Ancak kuytusunda sana rastlarım.

Silkinip, doğrulsam bitecek o an
Dalmalı sevdanın maviliğine
Yapraklar sarıya döndüğü zaman
Korku işlemeli ta iliğine.

İsmimi söyleyen kokun duyulur
Salınır içimde durgun nehirler.
Bir çocuk orada aşka koyulur.
Ne demeli şimdi... Uzak şehirler.

Dağ gibi sevdalar yıkıldığı gün
Sırtlanlar üşüşür artıklarına.
Gönül, heveslerden sıkıldığı gün
Ağtlar yakılır yaptıklarına.

Zaman, ömrümüzün gizli hırsızı,
Ufukta kaybolup giden vedalar.
Bir de özlemek var bir vicdansız...
Ölünce bitmeli böyle sevdalar.

Yağar sonbaharın toprak kokusu
Düşer gözlerimden, aklım lâl olur.
Her akşam ruhuma kurulur pusu,
Neşeler devrilir, ihtilâl olur...

Hangi kelebeğin kanadındasın?
Hangi kirli bakış izliyor seni?
Ah bir bilsem keşke, dindi mi yasın,
Hangi karanlıklar gizliyor seni...

Dilimde duaydın, âmin dediğim.
Yetmedi zamanlar ömrü fâniye.
Olmadı ömrümde, düşünmediğim,
Seni sevmediğim tek bir saniye

Ağlasak baş başa sonbahar günü,
Susmasa içinde saklı sözlerin...
Lütfedip göstersen bir kez yüzünü;
Isitsa içimi kömür gözlerin...

(01.09.2014)

Oğuz Yazıcı

En Güzel Őiirimsin

Sen benim dudağımda unutulmaz bir Şarkı,
Kalbimde senelerce alınacak bestesin.
Yıllar bile eskitse, unutsa da bu aşkı,
Sen benim hep içimde, aldığım nefestesin.

AŞkın son gençliğinde aan nazlı ieğim,
Bahar yağmurlarının yeŐerttiđi glmsn.
Geçip gittikçe zaman yüzünü göreceğim:
Ya beyaz bir mutluluk, ya siyah bir lmsn.

Yıldızlarda saklanmış gözlerinin ıŐıđı,
Bir kiraz tanesinde belki de dudakların.
Ve sen susuz bir kalbin ab-ı hayat sandığı
GzyaŐlarımda saklı bir serap olma sakın.

Sen benim talihimsin, umutlara yüklenen.
Sensin içimdeki dert, yüreğimdeki sızım.
Mevsimler kiŐ olsa da sensin hep o beklenen.
Bu ıssız köŐelerde bense yine yalnızım.

Hislerin mısralara döndüğü yerdesin sen.
İlhamın kaynağısın, içimde Őairimsin.
Sana sunduğum aşkın değerini bir bilsen.
Sen mrmce yazdığım en güzel Őiirimsin.

(28.08.1997)

Oğuz Yazıcı

Ey Yâr

Vaktiyle demiştim de bir gün gidersin diye.
Gözlerime öfkeyle bakmamış mıydın ey yâr?
Sen ki benim alnımda yazan kadersin diye
İndirip gemileri yakmamış mıydın ey yâr?

Nerde kaldı nazların, sözlerin, cilvelerin?
Hiç mi hatırı yoktu içtiğin kahvelerin.
Dili olsa konuşsa baktığın tavelerin;
Fallarımda yalnız sen çıkmamış mıydın ey yâr?

Hayat dedikleri şey işte böylesi garip;
Kalpler aşka müptela, aşk yalandan muzdarip.
Mutluluk denen şeyin adresini gösterip
Ayrılık efkârını yıkmamış mıydın ey yâr?

Hey gidi seneler ki esti geçti yel gibi.
Şimdi elimi tutsan yadırgarım el gibi.
Türkü yaksam tat vermez, akort tutmaz tel gibi
Sazımın burgusunu sıkmamış mıydın ey yâr?

Ne bir çift kelim kaldı, ne yazılmamış satır,
Ne zerresi sevginin, ne saygı, ne de hatırı...
Mademki yoksun şimdi, hayalini de götür.
Hayatımdan büsbütün çıkmamış mıydın ey yâr?

Sensiz de yaşıyorum, hiç endişen olmasın.
Nefes alamam derdim, altı ay sürdü yasın.
Vuslat mı? Hak getire, mahşere de kalmasın.
İçimden umutları sökmemiş miydin ey yâr?

Heba oldu gençliğim, en güzel zamanım da...
Kalmadı ateşim de, külüm de, dumanım da...
Sırtımdan vurmadın mı en çaresiz anımda?
Sinsi bir yılan gibi sokmamış mıydın ey yâr?

Sen ki renkli düşlerde kara gözlü yâr idin.
Sensizlik gurbetimdi, doğduğum diyar idin.
Mutluluktan ziyade, hayli bahtiyar idin.
O yaşları sevinçten dökmemiş miydin ey yâr?

(20.05.2013)

Oğuz Yazıcı

Gözümden Düştün Artık

Yangınlar yakılırdı yokluğunda her gece.
İçimde küle döndün, közümden düştün artık.
Tek satır bile uzun, ziyandır tek bir hece.
Mısralarımda yoksun, sözümde düştün artık.

Ürkek bir güvercindin kalbime hapsettiğim.
En ateşli mevzumdun her daim bahsettiğim.
Bir anne şefkatiydi bakınca hissettiğim;
Üvey bile değilsin, özümde düştün artık.

Cismin uzak olsa da hayalimde yaşardın.
Bensiz yılları bırak, saniyeye şaşardın.
Tebrikler yalnız sana, tek başına başardın;
Damlaydın kirpiğimde, gözümde düştün artık.

(09.05.2014)

Oğuz Yazıcı

Kasım'da Aşk

Yine böyle sonbahar, yine böyle Kasım'dı.
Ruhumun ellerinde kaldığı gündü o gün...
Akıl vardı da elbet, yüreğimle hasımdı.
Mantığımı sevdanın çaldığı gündü o gün...

En safıydı sevginin, aşktan öte bir şeydi.
Mecnun saygı duyardı hislerimi bilseydi.
Ne zaman ki gözlerin başka bir göze değdi,
İçimdeki çocuğun öldüğü gündü o gün...

Ben sana sevme desem, yine severdin güya.
Aşkını sığdırmaya yetmezdi yalan dünya.
Hani ben ayrılırken, gitme, kal demedin ya;
Ümit çiçeklerimin solduğu gündü o gün...

Bir nefesti aramız, şimdi uçsan gelinmez.
Gözyaşın içindeyse, bir damlası silinmez.
Matemler üç gün sürer, açılarsa bilinmez.
Sevilmek miadının dolduğu gündü o gün...

(14.11.2013)

Oğuz Yazıcı

Kırk Harami

Bir Anka kuşunun kanadındaydık.
Pembeydi bulutlar, yağmur elmastı.
İndik Kaf Dağına, devleri saydık.
Gümüşten suları cadılar bastı.

Korkular lal oldu, sormadık, niye?
Uzandık sırtları zümrüt vadiye.
Göklerden üç elma düşecek diye,
Yollara koyulduk bir akşamüstü.

Sükûnun bezminde vardık sabaha.
Masal diyarını görmeden daha
Alevler kükredi kızıl ejderha.
Yedi başlı yılan zehrini kustu.

Hançerler saplandı dizlerimize
Umutsuzluk çöktü sözlerimize.
Girdaplar dolarken gözlerimize,
Ardımız karanlık, önümüz pustu.

Hayal denizinin dev dalgaları
Vurdu göğsümüze prangaları.
Talan etti aşkı leş kargaları.
Uludu çakallar, bülbüller sustu.

Sevda ıssız kentte derin bir kuyu
Dibinde yılanlar, zehirli suyu.
Yolumuz uzundu, bir arpa boyu;
Kırk harami geldi, yolları kesti.

(01.04.2013)

Oğuz Yazıcı

Kırkı Kalmamış

Yokluğunda aklım firar ederdi
Şimdi zerre kadar korku kalmamış.
Kürkçü dükkânına gelip giderdi,
Belli ki satacak kürkü kalmamış.

Bakışı keskindi zehirli oktan,
Aşıktım, yalan yok. Gitti hiç yoktan.
Şairler ismini silmişler çoktan.
Onu hatırlatan şarkı kalmamış.

Kırk yılda bir kere satıra düşen
Bir anısı kalmış... Şiirler de şen.
Bayramdan bayrama hatıra düşen
Eski bir ahbaptan farkı kalmamış.

Sevda gemisinde kalmamış düşkün,
Yelkenler toplanmış, rüzgârlar şaşkın.
Rotasına mecbur dümen-i aşkın
Dişlisi kırılmış, çarkı kalmamış.

Terk-i diyarını hayra yordum da
Kabirini yaptırdım gönül yurdumda
Ardından mevlitler okuturdum da
Yedisi tükenmiş, kırkı kalmamış.

(09.07.2014)

Oğuz Yazıcı

Kömür Karası

Kömür karasıydı gözlerin, kömür...
İçin için yandı, öldürdün beni.
Ömür harcadım ben, koskoca ömür...
Toplasan kaç dakika güldürdün beni?

Kaşın efsunlu yay, kirpiğin oktan.
Tebessüm virgülün, gamzense noktan.
Taş olsa şimdiye çatlardı çoktan.
Ya sabır çekmekten soldurdun beni.

Ellerin pamuktu, tenin ipekti.
Varlığın hayaldi, yokluk gerçektir.
Bu yürek ömrünce hep çile çekti.
Sen de bin parçaya böldürdün beni.

(09.02.2013)

Oğuz Yazıcı

Mazinin Hesabı

Karıştı kanıma sunduğun zehir,
Saatler hasrete kuruldu bugün.
Delindi gökyüzü, yıkıldı şehir,
Bir sevda alınından vuruldu bugün.

Bir yaralı kuştu, umut derinde
Kırıldı kanadı her seferinde.
Dağ gibi yüreğin orta yerinde
İdam sehpaları kuruldu bugün.

Zamansız sürgünler beni eskitti.
Bin heves içimde eridi gitti,
Tarihe gömüldük, bir devir bitti
Delikanlı çağım duruldu bugün.

Öyle bir çöktü ki içime sızın,
En zayıf anımda geldi, ansızın.
Bulutlar efkârlı, rüzgârlar mahzun
Yağmurlar yağmaktan yoruldu bugün.

Bir nafile gayret, naçar uğraştı.
Kalbim inansa da mantığım şaştı.
Girdiğim günahlar dağları aştı.
Mazinin hesabı soruldu bugün.

(06.02.2013)

Oğuz Yazıcı

Memleketim Anadolu

Umutlarım yeşermiş tarlasında, bağında;
Dünyaya gözlerimi toprağında açmışım.
Uçurtmalar yapmışım yaylasında, dağında;
Rüzgârına kapılıp, gökyüzüne uçmuşum.

Eflatun tepesini kekik kokusu almış.
Gelincikler meltemin ılık seyrine dalmış.
Güzel bir hatıra ki aklımda öyle kalmış:
Deresinden, çayından yalınayak geçmişim.

Bir ağacın altına serip eski kilimi,
Uyumuşum alnıma koyup da mendilimi.
Altın sarısı güneş kavururken dilimi,
Buz gibi sularını pınarlardan içmişim.

Dağında olatmışım koyunumu, keçimi.
Havasından almışım hiç bitmeyen gücümü.
Ne keman ne de gitar, hoplatmamış içimi;
Kavalı, kemençeyi, bağlamayı seçmişim.

Tebessümü yürekten, insanı sevgi dolu.
Aşıkların durağı, evliyaların yolu.
Dünyaya geldiğim gün, ey güzel Anadolu,
Sandım ki cennet denen o diyara göçmüşüm.

Her gece destanlarla, masallarla uyurdum.
Çocukluk özlemimi kollarında doyurdum.
Ey benim memleketim, ey benim güzel yurdum!
Hiç farkında değilim, ne kadar da gençmişim...

(1996)

Oğuz Yazıcı

Merakın Var İse

Merakın var ise halime dair
Her şeyden birazcık bıkmış gibiyim.
Ahvali tasvire şöyle der şair:
Bir cihan harbinden çıkmış gibiyim.

Kaderden kedere uzun bir yoldu.
Çekilen ne varsa hep yazık oldu.
Her çileye ödül bir çizik oldu;
Yıpranmış çehremle, çökmüş gibiyim.

Tuzaklar kursan da düştüğüm yola.
Baltalar vursan da bastığım dala,
Kıyamet gününe bir nefes kala
Doğrulup, ayağa kalkmış gibiyim.

Ruhum biraz öksüz, biraz yetimdir.
Sitemler soframda ziyafetimdir.
Tebessüm tebdili kıyafetimdir.
Varım da aslında yokmuş gibiyim.

Ne endişe kaldı, ne gam, ne de kin.
Dindi fırtınalar, her yanımla sakin.
Ne kadar şükretsem yeridir, lakin
Ahım tutar diye korkmuş gibiyim.

Niyetim sensizlik, ömür miktarı.
Sükûnet her yanımla, bozdum efkârı.
Bir Ramazan günü açıp iftarı
Bir nefes sigara çekmiş gibiyim.

Ardına bakma ki şanın yürüsün.
Gidene dön demem, huyum kurusun.
Çekemem kimseyi, Allah korusun.
Ben kendime bile yükümüş gibiyim.

Buldum sanıyorsun güya dengini
Tanısın şeklini, görsün rengini
Ey vefa fakiri, cefa zengini,
Ne yapsam gönlüne çokmuş gibiyim.

(28.02.2014)

Oğuz Yazıcı

Nerdeyim Ben

Ben yeni umutlara kucak açmış değilim.
Her akşam bir güneşin battığı yerdeyim ben.
Gözlerim buğulanmış, düğümlemişse dilim;
En taze acıların yattığı yerdeyim ben.

Bu dağların öfkesi, efkârı hep yabancı.
Tepesinde bozkırlar, eteklerinde acı.
Boynumda bir cellâdın kıldan ince kılıcı;
Lâl edilmiş kalplerin attığı yerdeyim ben.

Hayaller âleminde yaşamaktan bizarım.
Unutulmuş hislerin ötesinde ben varım.
Bilmediğim yollarda gizlenmiş adımlarım;
Sonsuzluk afakının bittiği yerdeyim ben.

İçimde hala saklı bir çocukluk hevesi.
Gitgide yaklaşıyor karanlıkların sesi.
Kulağımda çınlıyor yalnızlığın bestesi;
Her gece baykuşların öttüğü yerdeyim ben.

Acılar kenetlenmiş susmayan hecelerde.
Çıkmasın, duygusuzsa, bahtıma eceler de.
Karanlığa aşına gözlerim gecelerde,
Mehtabın kaşlarını çattığı yerdeyim ben.

Göğsümü parçalarken kalbimin atışları
Kaybettim hep içimde bitmeyen savaşları.
Gözlerimde titriyor zamanın gözyaşları;
Vuslat gemilerinin battığı yerdeyim ben.

En derin acıları duysam sonsuza değin,
Peşinden koşmak, artık nafîle, bu gerçeğin.
Bin özlem ateşiyle tutuşan bir yüreğin
Ecel soğukluğunu tattığı yerdeyim ben.

(09.10.1997)

Oğuz Yazıcı

Ondört Kasım

Kutlarım, bensizliği sindirmişsin içine
Devrilen asırların onuncusuydu bugün.
"Kader" diye bahane uydurmuşsun suçuna,
Gelmediğin günlerin sonuncusuydu bugün...

Bir şarkı aç maziden, özlemlerimi dinle.
Nasıl da zaman gibi gözümden aktın gittin.
Olmayacak duaya âmin dedik seninle
Ve sen düşlerimi de peşine taktın gittin.

Bir de mum yak masaya, içten içe erisin.
Buzdan kalbini ısıt titreyen alevinde.
Can çekişen ruhumun en yaralı yerisin.
Zerresini hissetsen, harp olur can evinde.

Bana sevdiren sendin bu şehrin kokusunu
Yokluğunla ikimiz, baş başa üşüyoruz.
Koskocaman bir sevda, en derin uykusunu
Terk etmiş dizlerinde, boşluğa düşüyoruz.

Bir dudak kıvrımında gizlenirdi ilkbahar.
Tebessümün kâfiydi, yeşerirdi kışlarım.
Seni uzaktan görsem, sanki yeniden doğar,
Gözlerine bakınca, titrerdi bakışlarım.

Çoraklaşmış kalbine yağmurlar yağdıracak
"Biz"den eser kalmamış, yalnızım bu günümde.
Nefesim bitene dek kalbime sığdıracak
Bir aşk var yaşanmamış, yarım kalmış önümde.

Vakit hayli geç oldu, kirlendi ruhlarımız.
Umutlarım da bitti, ağlayasım kalmadı.
Bin parçaya bölündük, ikimiz de yarımız.
Ayın ondördü gibi mutlu Kasım kalmadı...

(14.11.2014)

Oğuz Yazıcı

Sandığın Zaman

Senin de ruhunu sarsın bu acı,
Sendele ismimi andığın zaman.
Sana da iblisin olsun duacı,
Hesabı verip de yandığın zaman.

Senin rengin siyah, benim beyazdı.
Temenniden öte, Hakk'a niyazdı.
Kırılrsa da kalem, hep seni yazdı,
Hayat serabına kandığın zaman...

Ardına hiç bakma, gururlan yine.
Kutla bensizliği, koy hedefine.
Kaldır kadehini, vur şerefine,
Ayrılığı huzur sandığın zaman...

Ne keşkeye kanar, ne de izaha,
Sevabını saymaz, bakar günaha.
Senden aldığını vermez bir daha
Her şeyin ilacı sandığın "zaman"...

(15.12.2012)

Oğuz Yazıcı

Sen Giderken

Yücedanına sinmişti gözlerinin karası,
Öksüz bir çocuk gibi hep anlatmak istedim.
Hani bir yer vardır ya, "git"le "kal"ın arası,
Bir an dursan sana bin adım atmak istedim.

Biçare bakışlarda düğümlemişti diller
Çırpınan kalbim gibi titriyordu kandiller
Ayrılığa sallandı hasret kokan mendiller
Çırpınan dalgalara dalıp, batmak istedim.

Bu asırda bu sevda... Yaşadık alasını,
Aşk dediğin üç harfti, biz bozduk imlasını.
Görmedim gözlerinde umudun damlasını
Zindanlara atılıp, bin yıl yatmak istedim.

Geçmişim, geleceğim boynum bükük, yâdımda.
Sahipsiz haykırırlar, susmayan feryadımda.
Yüreğime bir kurşun saplandı her adımda,
Ecel denilen şeyi o an tatmak istedim.

(17.03.2014)

Oğuz Yazıcı

Sen Varsın

Nefes alıp vermekten ibaretmiş yaşamak.
Sızlayan kalbimin her atışında sen varsın...
Vicdanını dinle de perişan halime bak.
Hayatın kaşlarını çatışında sen varsın...

Sen benim minik kuşum, sen benim kara kızım.
Şimdi koca şehirde yapayalnızım kuzum.
Gözlerim pencerede, her gece uykusuzum
Güneşin doğuşunda, batışında sen varsın...

Hani nerde ellerin, okşamıyor yüzümü.
Nerde güzel gözlerin, yaz etmiyor güzümü.
Senle tanıdım aşkı, senle açtım gözümü.
Ellerimin boşluğu tutuşunda sen varsın...

Âşık ettin sen beni, gülüp geçerken aşka.
Sensizlik her şeyden zor. Acısı mı? Bambaşka.
Dizlerine kapanıp, "gitme!" deseysen keşke.
Bu şehrin bir sevdayı yutuşunda sen varsın...

Sen varsın gerçeklerde, sen varsın rüyalarda.
Sen varsın şiirlerde, sen varsın hülyalarda.
Şimdi ayrı olsak da bambaşka dünyalarda;
Bu sonsuz acıların bitişinde sen varsın...

2012

Oğuz Yazıcı

Senin Kutsal Toprakların

Sus ey taşlaşmış yürek, söyleme özlemine;
Bilmesin, yokluğunun vurduğunu bilmesin.
Tek satır bile yazma, sakla ki kalemimi,
Kendi hükmünü verip, kırdığını bilmesin.

Seyre dalayım şehrin güney yamaçlarına;
Her sabah umutlarım, kâbuslarla uyansın.
Taç yap papatyalardan o kızıl saçlarına.
Sarıl bulduklarına, baktıkça içim yansın.

"Avuçlarımda hala sıcaklığın" çalar da
Yalnızca musikisi ruhuna hüzün verir.
Dinledikçe güftesi içimi parçalar da
Hayalin damla damla hatıralarda erir.

Fısıldasam duyardın uzaklardan sesimi
Bilsen bir lahza olsun, merak ederdin elbet.
Sana ilkse, bana son şimdi bahar mevsimi.
Bilinmez, kaç yıl daha taşır beni bu gurbet.

Gözlerimde pranga, dudaklarımda mühür,
Düşerken hayatımız takvim yapraklarından.
Ne kulağın işitir, ne de gözlerin görür,
Ayrılısam da o senin kutsal topraklarından.

(11.04.2014)

Oğuz Yazıcı

Sevdiğin Yazsın

Ne söylesem eksik, ne konuşsam az
Dilimde tüy bitse, kale almazsın.
Vuslat masal oldu, aşk umursamaz.
Bu saatten sonra iflah olmazsın.
Var git, şiirleri sevdiğin yazsın.

Saklıysan sabahta bitmezdi gece.
Aşkımı tarife yetmezdi hece.
Bağırsan, çağırsan gitmezdi güce
Ilık bir bahardın, şimdi ayazsın.
Var git, şiirleri sevdiğin yazsın.

İsraftır kelime, ziyandır şiir.
Özledi, gelmedin seni bu şehir.
Yolunu beklerken ölmeli şair;
Bırak ağaçlara adını kazsın;
Var git, şiirleri sevdiğin yazsın.

Yürekte sevdaydın, kalpte güvendin.
Çıkarken canımdan, nasıl da şendin.
Öysaki aşktın sen, aşk demek sendin.
Şimdi tarih oldun, kalpte enkazsın;
Var git, şiirleri sevdiğin yazsın.

D n gibi aklımda sayıp sövdüğ n,
Koşup gitmek için baştan savdığın.
Kim için gittiysen, odur sevdiğin.
Olmadık gönülde sevinçsin, hazsın.
Var git, şiirleri sevdiğin yazsın.

(20.01.2016)

Oğuz Yazıcı

Şiir Bakışlı Kadın

Aşkın son satırları, sessizce yazıyorum.
Dökülse kelimeler, çığlık olacak adın.
Şeytanın dergâhında tövbeler bozuyorum.
Bir ifrit bakışında saç baş yolacak adın.
Mısralarım yaralı, şiir bakışlı kadın...

Hayallerim buzdağı, umutlarım kar benim.
Katrandan daha kara gecelerim var benim.
Serbest bilmez kalemim, hecelerim var benim.
Hangi satıra yazsam, yarım kalacak adın
Mısralarım yaralı, şiir bakışlı kadın...

Sonrası hüzün biraz, damlalar dökülecek
Cismin gibi ismin de ruhumdan sökülecek
Can havliyle direnen bileğim bükülecek,
Gelmediğin her lahza, bil ki ölecek adın.
Mısralarım yaralı, şiir bakışlı kadın...

Kaybolmuş dudağımda, yerinde yeller eser:
Hükümsüz mutluluklar... Tebessümlere küser.
Bir bak dizelerime, neşeden var mı eser?
Hangi susuz membada hayat bulacak adın?
Mısralarım yaralı, şiir bakışlı kadın...

Kızım gibi korurdum, titrerdim oğlum gibi
Döküldüm ayağına, silkelendim kum gibi.
Hayat bu, erir gider usul usul, mum gibi.
Eskimiş sayfalarda tozla dolacak adın,
Mısralarım yaralı, şiir bakışlı kadın...

Bu kaçınıcı ilkbahar sensiz geçen, bir düşün...
Kalmak gibi içinde kâbus gibi bir düşün.
İdamıma fermandır uzaklardan gülüşün.
Çıkmayan nefesimi tenden alacak adın,
Mısralarım yaralı, şiir bakışlı kadın...

(03.04.2015)

Oğuz Yazıcı

Vakit Tamam

Vakit tamamlandı sevdadan yana;
Gönlümde sonbahar, bir de kış kaldı.
Gözlerine bakmak nefesti bana.
Aklımda ne yazık, bir bakış kaldı.

Hep ben boyun eğdim, hep sen söyledin.
Sahne hep senindi, gönül eğledin.
Yıktın perdeleri, viran eyledin,
Şimdi ellerimde bir alkış kaldı.

(05.07.2012)

Oğuz Yazıcı

Yasak Elma

Mademki yüreğim yangın yeridir;
Sen de benim gibi gülme diyorum.
Dilime kezzaplar döksem, yeridir.
Hayret, sana nasıl "gelme!" diyorum.

Ey yufka yüreği taş eden afet!
Senin adaşındı oysa zarafet.
Hesabını yapma, harca, israf et
Kırdığın kalpleri bilme diyorum.

Kopsun düşlerime bir Nuh tufanı.
Üç günlük dünyada sen sür sefanı.
Rastlarsan bir yerde çevir kafanı,
Verdiğim selamı alma diyorum.

Bir yerden yakana yapışsın hasret,
Söyleme, hepsini içinde hapset.
Ömrün uzun olsun, yaşa ki hisset,
Pişmanlık duymadan ölme diyorum.

İklimin baharsa çekilir nazın.
Hele bir görelim, geçsin de yazın.
İçimde tüy kadar kalmadı sızın
Artık düşlerimi bölme diyorum.

Uzaklaş, arkanda gözün kalmasın.
Tamamla cümleni, sözün kalmasın.
Öyle bir ayrıl ki tozun kalmasın;
Ölsem de kapımı çalma diyorum.

Cennetten kovulmuş, yasağı delmiş.
Çekmişiz, soyumuz Adem'den gelmiş.
Üç kuruş aklımı kör şeytan çelmiş.
Yedirmiş bir yasak elma diyorum.

(21.02.2013)

Oğuz Yazıcı

Yine Sen Koku Şehir

Kelebek kanadına tutunmak gibi hayat
Çırpınmasam düşecek, çırpınsam öleceğim.
Yüzümde tebessümler, tüm hüznülere inat
Yağmur olsa gözyaşım, kahrımdan güleceğim.

Tabiri caiz değil, özlemlerimi sorma.
Benim lügatim yetmez, ayrıldık der geçerim.
Yokluğunla demlenmiş, hayallerimi yorma.
Dokunsam gülüşüne, yıldızlara uçarım.

Yalnız uyanmak gibi bir bayram sabahına
Ne küçüklerin yüzü, ne büyüklerin eli...
Hatır gibi kırk sene bir sevdanın ahına
Mahkûmsak tutulmaya, umutlar da bitmeli.

Sıfırı tüketmişiz; üç yanlış, bir tek doğru.
Haykırmak ister gibi sessizliğe dalmışız.
Biraz özlem, biraz hırs; unutulmak en zoru.
Sevmek dediğin ne ki, tiryakisi olmuşuz.

Benimki de laf işte, merak mı edeceksin?
Ha yüzümde gülüşüm, ha içimdeki yara.
Yine sen koku şehir, sen yine gideceksin
Bir selamı çok görüp, geldiğin topraklara.

(07.09.2016)

Oğuz Yazıcı

Yüreğimde Saklı

Bir nehir saklı sanki yüreğimde, çağlayan;
Aktıkça derinlere hasreti anlatıyor.
Küçük bir çocuğum ben, sevinse de ağlayan;
İçimde sevdaların en temizini yatıyor.

Bir volkan saklı sanki yüreğimde dağ gibi;
Kapanmış tüm yolları, içten içe akıyor.
Bembeyaz duygularım kara bir sevda gibi
Çökmüş tüm benliğime, gençliğimi yakıyor.

Bir sızı saklı sanki yüreğimde inceden.
Sevda mıydı, hüzün mü? Bilemedim adını.
Sabırla helva olur, derdim, koruk önceden.
Beklemeyen bilmezmiş bu acının tadını.

Bir veda saklı sanki yüreğimde amansız;
Hayaller âleminden düşlerimi koparmış.
Her ayrılık erkendir, her ayrılık zamansız.
Yaşanmamış anılar, ciğerinden koparmış...

(08.12.2012)

Oğuz Yazıcı